

“We must not wait to live the life we want.
Find a way to be present with the people you love.”

“เราต้องไม่รอที่จะใช้ชีวิตอย่างที่เราต้องการ
จงหาวิธีอยู่กับปัจจุบันกับคนที่เรารัก”

— แองจิ กรูซ

words
words without boundaries

ทำอย่างไรจึงจะไม่จมน้ำในแก้ว

How Not to Drown in a Glass of Water

แอ่งจี กรูซ
เขียน

ธิดารัตน์ เจริญชัยชนะ
แปล

“ฉันเห็นคุณจมน้ำตั้งมากมาย จริงนะ
คุณเขียนหนังสือเกี่ยวกับฉันได้หนึ่งเล่มเลยละ
เพราะฉันใช้ชีวิตมาเป็นร้อยบทเลยทีเดียว”
- แอ่งจี กรูซ

การอ่านคือรากฐานแห่งชีวิต

คำนำสำนักพิมพ์

คุณเองก็เคยมีช่วงเวลาแบบนั้นเหมือนกันใช่ไหม ช่วงเวลา
ที่ทุกอย่างไม่เป็นใจและยากเย็นไปเสียหมด ช่วงเวลาที่ตะเกียก-
ตะกายแทบตายแต่ก็รู้สึกเหมือนพร้อมจะจมลงใต้น้ำได้ทุกเมื่อ
ไม่ว่าจะน้ำในมหาสมุทรกว้างใหญ่หรือน้ำในแก้วใสใบเล็กๆ

ไม่เลย นี่ไม่ใช่เรื่องเศร้าเคล้าน้ำตา และหากการา โรเมโร
และเรื่องเล่าของเธอจะทำให้ใครสักคนเสียน้ำตาได้ นั่นอาจเป็น
น้ำตาแห่งความประทับใจและน้ำตาที่เป็นเครื่องหมายของพลังชีวิต
มากกว่า ชีวิตไม่ย่ายนัก รวากับบันทึกการพูดคุยทั้ง 12 ครั้ง
ในนิยายเรื่องนี้ตั้งใจจะบอกเราอย่างนั้น ขณะเดียวกัน สัมผัส
มีชีวิตชีวา แสบซ่า และแสนน่ารักของหญิงโดมินิกันวัย 56
อย่างการาที่มีต่อทุกเรื่องราวชีวิตของเธอก็คล้ายจะย้ำเตือนว่า
ทุกอย่างยังมีหนทางเสมอ แม้ในวันที่เรายังไม่รู้ว่าหนทางนั้น
คืออะไร และไม่ว่าบางทางเลือกจะนำหยิกแค้นไหนก็ตาม

เรียนรู้เรื่องนี้จากการา โรเมโร ด้วยกันสิ เพราะบางเวลา
ที่ทำตัวร่าเริงไม่ได้ คุณอาจต้องการใครสักคนหรือหนังสือสักเล่ม
เตือนให้คุณระลึกถึงสิ่งสำคัญในชีวิต เอื้อมมือไปรับความช่วยเหลือ
จากบางสิ่งที่ว่าเพื่อไม่ให้จมลงไปใต้น้ำ

อย่าลืมจดไว้ด้วยล่ะว่า การา โรเมโร เป็นคนสนุก!

แต่ แม่ ป้า น้ำ เพื่อนบ้าน และมิตรสหาย

ที่รู้วิธีแก้ปัญหาและดูแลชุมชนของเรา

แต่ ผู้ที่เคยประสบกับการถูกปฏิบัติ

กตสอจอ่าน

โปรแกรมหางานให้ผู้สูงวัย

นิวยอร์ก, สหรัฐอเมริกา

โปรแกรมหางานให้ผู้สูงวัยนี้ออกแบบมาเพื่อให้คำปรึกษาด้านอาชีพ ตำแหน่งงาน และบริการที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงานในลักษณะคล้ายคลึงกัน ผู้เข้าร่วมโปรแกรมทุกคนจะได้รับเงินช่วยเหลือกรณีว่างงานเป็นเวลา 12 สัปดาห์ ในระหว่างที่เข้าร่วมโปรแกรมเพื่อส่งเสริมการฝึกทักษะความพร้อมก่อนประกอบวิชาชีพ อันประกอบด้วยทักษะการสื่อสาร ทักษะการสัมภาษณ์ และความตรงต่อเวลา เพื่อเตรียมความพร้อมให้พวกเขากลับมาทำงานอีกครั้ง

รายงานสรุปผลจะประเมินว่าผู้เข้าร่วมโปรแกรมพร้อมที่จะทำงานหรือไม่

ต่อไปนี้เป็นบันทึกการนัดพบทั้ง 12 ครั้ง พร้อมด้วยเอกสารซึ่งอาจจะช่วยส่งเสริมหรือไม่ช่วยส่งเสริมรายงานสรุปผลและการรับรอง

นัดครั้งที่หนึ่ง

อับ ชื่อการา โรเมโร ฉันมาประเทศนี้เพราะผัวอยากจะมีฉัน
อย่าทำหน้าตกใจขนาดนั้นสิ คุณเป็นคนขอให้ฉันพูดอะไรเกี่ยวกับ
ตัวเองเองนี่นา

ก่อนจะเริ่ม อนุญาตให้ฉันดื่มน้ำสักแก้วได้ไหม อา โอเค
ขอบคุณ ทำไมฉันประหลาดขนาดนั้นะ ฉันรู้ ฉันรู้ เราแค่คุยกัน
แล้วน้ำนี้มาจากขวดเธอ คุณว่ารสชาติมันแปลกๆ หรือเปล่า
ไม่เธอ

ฉันไม่เคยทำอะไรอย่างนี้มาก่อน ไม่เคยคิดว่าจะต้อง
มาทำงานตอนอายุขนาดนี้ ลาโปรเฟโซรา (ครู) ที่ลาเอสกุเอ-
ลิตา (โรงเรียน) บอกว่าคุณจะช่วยฉัน คุณเป็นโดมินีกานา
(ชาวโดมินีกัน) ไม่ใช่เธอ เธอบอกว่าถ้าคุณรู้จักฉันเยอะๆ แล้ว
จะหางานให้ฉันได้ จริงหรือเปล่า อา ดี เพราะฉันต้องการงาน
โรงงานปิดไปตอนปี 2007 ก่อนวันคริสต์มาสพอดี เชื้อใหม่ล่ะ
ฉันไม่ได้ทำงานมาเกือบสองปีแล้ว

ที่จริงเอลโอบามา (บารัก โอบามา) ใจกว้างมากเลยนะ
หลังโรงงานปิด ฉันได้รับเช็ค 53 ใบ จากนั้นเอลโอบายาก็ให้เช็ค
ฉัน 13 ใบ แล้วก็อีก 20 ใบ เขามีทางเลือกหรือเปล่า ไม่มีหรือ
ไม่มีงานให้ฉันทำเพราะโรงงานของฉันย้ายไปคอสตาริกา! คุณ
ก็รู้ว่าโรงงานจะไม่มีวันกลับมา และหลังจากครบ 12 อาทิตย์
ที่ฉันต้องมาเจอคุณ ฉันก็จะไม่ได้รับเช็คอีก! อย่างที่ลูลูเพื่อนบ้าน

ของฉันพูดนั้นละ เอลีโอามาเป็นคนดี แต่ไม่ใช่พระเจ้า

ฉันโชคดีเพราะฉันอายุ 55 เดียวนะ ฉันพูดว่า 55 เหมอ
ฉันอายุ 56 ต่างหาก! ฉันเลิกนับแล้วละ ถ้าไม่เลิกมีหวังได้ลงโลง
ก่อนจะพร้อมแน เรื่องของเรื่องคือ ฉันมีคุณสมบัติที่จะเข้าร่วม
โปรแกรมทางานให้ผู้สูงวัยของคุณ ฉันเนี่ยนะผู้สูงวัย ฉันบอก
ลูลูว่าจะยอมเป็นผู้สูงวัยเพื่อรับเช็คหรงกะ ไม่ใช่เพราะกานัส
(ผมหงอก) บนหัว ฮ่า!

คุณอยากรู้ว่าฉันรู้เรื่องลาเอสกุเอลิตาได้ยังไงเหมอ โอเค เล่า
ให้คุณฟังก็ได้ เมื่อหนึ่งปีก่อน เราได้รับจดหมายแจ้งจากรัฐบาล
ว่าเราจะต้องไปรายงานตัวที่ลาเอสกุเอลิตาเพื่อเข้าเรียน ถ้าไม่ไป
จะไม่ได้รับเช็คสำหรับคนว่างงานอีก ฉันไม่ยอมไปที่นั่นเพราะ
มันอยู่ในยานฮาร์เล็มโนน วันแรกฉันเลยถึงกับตัวแข็งเป็น
อัมพาต ต้องผีนลุกจากเตียงทั้งที่ได้นอนแค่ชั่วโงงสองชั่วโงงเอง
แทบไม่ได้นอน เช้าวันนั้นฉันตีหมาแพ่ไม่ได้ด้วยซ้ำ ฉันรู้สึก
เหมือนจะลืมนวิธีแต่งตัวไปแล้ว เรื่องแบบนี้เคยเกิดขึ้นกับคุณ
หรือเปล่า เวลาเรื่องง่าย ๆ กลายเป็นเรื่องเป็นไปไม่ได้นะ แต่คุณ
ก็ต้องเข้าใจนะ ฉันเลิกทำงานในโรงงานและใส่แต่ชุดอยู่บ้าน
มา 12 เดือนเต็ม เข็มขัด เบลเซอร์ และชุดกระโปรงของฉัน
หายไปไนตู้เสื้อผ้าแล้ว

ขอขอบคุณพระเจ้าที่ส่งลูลูมารับฉันในเช้าวันนั้น คืออย่างนี้
วันแรกที่ต้องไปลาเอสกุเอลิตา ลูลูมาที่อพาร์ทเมนต์ของฉัน
พร้อมกับขนมปังกล้วยหอมใส่ถั่วกับช็อกโกแลตที่เธอเพิ่งอบ
เสร็จใหม่ ๆ จากบ้าน และพูดว่า เธอมีเวลา 15 นาที

ฉันไม่ยอมทำให้ลูลูสายเลยเร่งตัวเอง เธอรู้ว่าฉันจะไม่มัวน

ไปลาเอสกุเอลิตาคนเดียว และนี่คือราคาที่ผมต้องจ่าย เพราะเธอจะพูดไปตลอดชีวิตที่เหลือของฉันว่า ถ้าไม่มีฉันแล้วเธอจะทำยังไง

แต่ไม่ต้องห่วง ฉันไม่ต้องให้ลูลูพาไปทำงานหรอก เพราะฉันพร้อมเผชิญหน้าชีวิตแล้ว ดูลิ ฉันเริ่มลดน้ำหนักแล้วเพื่อให้ใส่เบลเซอร์ของตัวเองได้ คุณว่าฉันใส่เสื้อตัวนี้แล้วสวยไหมล่ะ คุณชอบหรือเปล่า ต้องชอบอยู่แล้วสิ

ฉันไม่เคยใส่สีน้ำตาลเลย สีที่เหมาะสมกับฉันคือสีดำ นัยน์ตาและผมสีดำทำให้ฉันดูภูมิฐาน เบลเซอร์สีน้ำตาลตัวนี้เป็นของลูลู เธอடுத்தีในชุดสีนี้เพราะเธอย้อมผมสีบลอนด์ จริงๆ แล้วออกมาดูเหมือนอานาวันธสาโด (สีส้ม) มากกว่า เพราะเธอซื้อสีย้อมแบบกล่องม้าย้อมเอง แต่สีนี้ก็ยิ่งเข้ากับเธออยู่ดีเพราะสีผิวของเธอเหมือนเหรียญเพนนี่ ไม่ใช่เหรียญเพนนี่แวววาว แต่ออกไปทางเหรียญเพนนี่เก่าๆ มากกว่า และเธอก็เพิ่งอายุ 54 ฉันบอกให้เธอตีมน้ำเยาะๆ ผิวจะได้เปล่งปลั่งกว่านี้ แต่เธอก็ไม่ฟัง เธออ้วนกว่าฉันด้วย แต่ไม่สำคัญหรอก เราทุกคนอ้วนขึ้นตั้งแต่แต่งงาน ลูลูอ้วนขึ้นกว่าฉัน ที่จริงเธอใส่เบลเซอร์ตัวนี้ไม่ได้อีกแล้ว ต่อให้สวมฟาซา (แผ่นรัดหน้าท้อง) ก็ตาม เธอไม่เคยถอดฟาซาเลยสักครั้ง ตอนนอนก็ด้วย โอเค อาจจะสวมตอนนอนด้วยแต่บางครั้ง แต่ต่อให้อยู่ในความฝันเธอก็ยังอยากให้ตัวเองดูเหมือนไบเตย์สโตโคคา-โคลา (ขวดโคคา-โคลา) คุณน่าจะได้เห็นไบหน้าเหยี่ยวของเธอตอนที่ฉันลองเบลเซอร์ตัวนี้ อิจจาไปเถอะ ฉันชินแล้วละ ฉันรู้ว่าตัวเองเกิดมาสวย

ฉันรักลาเอสกุเอลิตา มันเปิดใจฉันมากๆ แต่ก็ไม่ง่ายเลย ตอนเริ่มเรียนแรกๆ ลาโปรเฟโซราบอกว่าเธอจะสอนให้พวกเรา

นับเลข สอนวิธีใช้คอมพิวเตอร์ และสอนแม่แต่วิธีอ่านเขียนภาษาอังกฤษ! อ่า! ฉันอยู่ประเทศนี้มา 25 ปีแล้ว เตียวนะ ไม่สิ เกือบ 27 ปีแล้วต่างหาก ฉันพูดภาษาอังกฤษได้ดี คุณเข้าใจฉันใช่ไหม โอเค แต่อ่านและเขียนภาษาอังกฤษนะหรือ *โนเมเอนตรา!* (ฉันไม่เข้าใจเลย!) คุณพูดภาษาอังกฤษแบบหนึ่ง แต่เขียนอีกแบบหนึ่ง ไหงเป็นอย่างนั้นล่ะ หัวเราะไปเถอะคุณ แต่นี่คือเรื่องจริง

ฉันบอกลาโปรเฟโซราที่สวมบลูซา (เสื้อผู้หญิง) ติดกระดุม ถึงคอเหมือนพวกคุณครูในที่ที่ฉันจะแก่เกินเรียนแล้ว

ไม่ การรา ถ้าคุณพยายาม คุณจะเขียนภาษาอังกฤษได้ ฉันรับรอง จะเข้าเรียนมหาวิทยาลัยก็ยังได้

อ่า! ฉันหัวเราะจนฉี่แทบเล็ด ผู้หญิงที่คลอตลูกตามธรรมชาติก็เป็นอย่างนี้ละ ฉันต้องพกกางเกงในสำรองไว้ในกระเป๋าดูและไม่เคยออกจากบ้านโดยไม่ใส่โกเต็กซ์¹ สักครั้ง

คุณมีลูกกี่คน โกโม (ว่าไงนะ) รออะไรอยู่ คุณไม่ยามีลูกหรือ ฟังฉันนะ อयरอจนแก่เกินแกง

ลูลูบอกว่าคนเราไม่เคยแก่เกินกว่าจะทำอะไร โดยเฉพาะการเรียนหนังสือ เธอบอกว่าลาบีเอสมาการิดัด (ยายแก่การิดัด) เพื่อนบ้านของเราจะไปเรียนมหาวิทยาลัยได้ ถ้าเธอต้องการ

เธออายุ 90 แล้วนะ! ไม่สมเหตุสมผลเลย

ทำไมล่ะ ลูลูถาม ที่นิวยอร์ก คนแก่ไปเรียนมหาวิทยาลัยกันตั้งเยอะแยะ

ลองคิดว่าถ้าฉันมีชีวิตอยู่จนอายุ 90 เหมือนลาบีเอมา-

¹ Kotex ยี่ห้อผ้าอนามัยที่นิยมใช้แพร่หลายในสหรัฐอเมริกา

การிட்ட ฉันจะยังมีเวลาไปเรียนมหาวิทยาลัยและทำงานในอูนาโอฟิ-
ชีนา (สำนักงาน) หรืออะไรสักอย่างอีกตั้ง 20 ปีเชียวนะ

ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะพัฒนาตัวเองในสาธารณรัฐโดมินิกัน แต่ที่
นิวยอร์ก ลาเอสกุเอลิตาทำให้ฉันคิดว่าฉันฝันได้ ฉันได้เรียนรู้
อะไรใหม่ๆ มากมาย ตอนนี้ก็มีอีเมลแล้วด้วยซ้ำ คุณรู้จักหรือเปล่า

อีเมลของลูลูคือ LuLu175 ส่วนของฉันคือ Carabonita
โอบา ลูลู โกโมเอสตาส ไชโยโย การา (หวัดดี ลูลู สบาย
ดีไหม นี่ฉันเอง การา)

ดิง! คอมพิวเตอร์แจ้งว่าเราได้รับอีเมล

หวัดดี กาปรอนชิตา! (ยายตัวร้าย!) นี่ฉันเอง ลูลู

ดิง!

การาโบนิตา (การาคณสวย) ยะ!

ดิง!

ฉันรู้ กาปรอนชิตา

ดิง! ดิง! ดิง!

และตอนนี้ฉันก็ได้รับอีเมลตั้งหลายฉบับ เกือบทุกฉบับ
ส่งมาจากแม่หมอลิเซีย วันหนึ่ง ตอนที่ฉันค้นเรื่องดวงชะตา
ของตัวเองอยู่ ฉันบังเอิญเจอเธอผ่านปุมดูหมอฟรี แน่่อนว่า
ฉันคลิกปุมนั้น ลาโปรเฟโซราเป็นคนบอกว่า การเรียนรู้วิธี
ท่องอินเทอร์เน็ตที่ดีที่สุดคือการที่เราลองหาความสนใจของตัวเอง

การาโบนิตาที่รัก

ฉันดีใจมากที่ได้รับการติดต่อจากคุณ ฉัน
รับรู้ว่าคุณกำลังรอรุ่นข่าวที่จะมาช่วยปิดเป่า

อุปสรรคต่างๆบนเส้นทางชีวิตของคุณ เปิดบัตรเชิญ
ของฉันเพื่อเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่รออยู่
สำหรับค่าธรรมเนียมเล็กน้อย...

เพื่อนที่น่ารักของคุณ
อลิเซีย

แรกๆ ลูลูเป็นคนอ่านข้อความเหล่านั้นให้ฉันฟัง แต่พอ
อีเมลเข้ามาทุกวัน ลูลูเลยสอนวิธีแปลอีเมลจากภาษาอังกฤษ
เป็นภาษาสเปนให้ ง่ายมาก *คลิก*

ฉันหลงใหลอยากรู้เรื่องราวเกี่ยวกับคุณ
ฉันมีข่าวจากผู้พิทักษ์ประจำตัวคุณมาบอก

ตอนฉันได้รับอีเมลฉบับนั้น สาบานได้ว่าหลอดไฟบน
เพดานติดๆดับๆ อย่างกับอยู่ใน *ดิสโกเทกา* (สถานบันเทิงยาม
ค่ำคืน) เลยละ

แม่หม่อลิเซียเขียนจดหมายหาฉันทุกๆ ที่ฉันไม่เคยส่งเงิน
ให้เธอเลย

เธอเป็นหุ่นยนต์! ลูลูบอก
เป็นไปไม่ได้ ฉันเถียง

ทุกครั้งที่ฉันเช็คอีเมลจะมีข้อความจากแม่หม่อลิเซีย
เขียนมาบอกว่า เธอไม่ได้หลับได้นอนเลยเพราะผู้พิทักษ์ของฉัน
ปลุกเธอทั้งคืน

ลาโปรเฟโซร่าบอกให้ระวังบรรดาการหลอกลวงที่แฝงมา
กับอีเมล บอกว่าคนอย่างพวกเราเป็นเป้าหมายชั้นยอด

คนอย่างพวกเราเธอ

ฉันบอกลาโปรเฟโซรากับลูลูว่าฉันรู้ว่าอะไรจริงและไม่จริง
ฉันไม่ใช่เบนเดสา (คนโง่) นะ

บอกหน่อยสิ โดมินิกานา ผู้มีการศึกษาอย่างคุณที่จัดบันทึกพวกนั้นอยู่นะ จริงๆ แล้วคิดยังไงกับฉันกันแน่ คิดว่าฉันมีหัวหรือเปล่า ไอ์ เกนูเอโน (อา เยี่ยม)

พอลาเอสกุเอลิตาเรโกเมนโด (แนะนำ) ให้ฉันเข้าร่วมโปรแกรมนี้เพื่อฝึกสัมภาษณ์ ฉันถามว่าสัมภาษณ์อะไร ลาโปรเฟโซราก็ตอบว่า งานทุกอย่างที่คุณพยายามหาอยู่ไง! ฮ่า! เก็บไว้เป็นความลับระหว่างเรานะ ลาโปรเฟโซร่าเป็นคนโปรซิติบา (คิดบวก) สุดๆ เธอเลยเชื่อถือได้ยาก ตอบมาตามตรง คุณเชื่อจริงหรือว่าจะมีงานให้ฉัน จริงเธอ ฉันไม่เคยได้ยินว่ามีใครได้งานโดยไม่มีตัวช่วยเลยสักคน

ข้าวบอกว่าประเทศนี้อยู่ในช่วงวิกฤต! ทุกคนตกงาน เป็นช่วงที่เศรษฐกิจซบเซาที่สุด นับตั้งแต่ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ที่ผู้คนยังไม่มีรถยนต์และยังฉีใส่กระโถน ตึกของเราอาจมีห้องส้วม แต่คุณเข้าใจที่ฉันพูดใช่ไหม ลาบีเอฆากาโรดัดที่อยู่ตึกเดียวกับฉันนะ จำได้ไหม แกเคยเป็นพวกนักปฏิวัติแห่งคิวบา พวกโมเซ มาร์ติ นั่นนะอาศัยอยู่ในนวยอร์กตั้งแต่มีก่อนจะมีโทรศัพท์กับไฟฟ้าใช้ แน่นนอนว่าสมัยนั้นยังไม่มีชักโครกใช้ ตึกของพวกเรายังไม่ถูกสร้าง แกบอกว่าตอนนั้นมีดินไม้มากกว่าคนเสียอีก

เมื่อวานฉันเห็นข่าวนายความคนหนึ่งที่มีเมียกับลูกสองคน เขาลื่นหัวจนต้องยอมทำงานในร้านเวนต์ิลส์แถวนี้ที่ไม่ใช่ใจกลาง

เมืองด้วยซ้ำ อะไรๆ ก็แย่งไปหมด แย่ยิ่งกว่าแย่เสียอีก เหมือนที่เมืองซานโตโดมิงโกไม่มีผิด เวลาไม่มีขนมปังสดใหม่ คุณก็ต้องกินมันสะปะหลัง² แทน ฉันไม่เคยคิดว่าธนาคารในอเมริกาจะปล้นชาวบ้าน แต่ตอนนี้ฉันเห็นแล้วว่าประเทศนี้เหมือนชาวประมงมือไวบนชายหาดที่หยิบปลาตัวอ้วนพีให้เราดู แต่พอปรุงออกมาก็แฉว่าปลาหตุเล็กลง

สถานการณ์ด้านการเงินของฉันนะเธอ ตอนนี้อยู่โอเคอยู่ เพราะฉันได้รับเช็คจากเอลโอปามา แต่คนรู้จักของฉันที่พร้อมรับมือวิกฤตนี้มีแค่อังเกลา น้องสาวของฉันกับแอร์นาน พี่ของเธอเท่านั้น พวกเขาเก็บหอมรอมริบมาหลายปีเพื่อซื้อบ้านในลองไอแลนด์ แอร์นานไม่อยากร้ายออกจากตึกเรา เพราะเขาเดินไปทำงานที่โรงพยาบาลได้ทุกวัน แต่อังเกลารังเกียจย่านวอชิงตันไฮตส์ เบโรเดเตส (เกลียดสุดๆ) ทั้งคู่เลยตระเวนดูบ้านกันทุกสุดสัปดาห์

จำช่วงต้นยุคเก้าศูนย์ที่อะไรๆ แย่มากจนเราซื้ออพาร์ทเมนต์ใจกลางเมืองในราคาแค่หนึ่งแสนดอลลาร์ได้หรือเปล่า คุณอาจยังเด็กเกินกว่าจะจำได้ คุณอายุเท่าไรนะ 35 หรือ 40 หรือ

เดี๋ยว ฉันไม่ได้จะว่านะ แต่คุณดูเหมือนวัยรุ่นจริงๆ

ที่ฉันอยากบอกคือ เมื่อก่อนอังเกลากับฉันจะพากันไปดูอพาร์ทเมนต์ในฝันทุกสุดสัปดาห์ ตอนนี้เธอมีความฝันร่วมกับแอร์นาน แต่ฉันยังจำตอนไปดูอพาร์ทเมนต์บนถนน 80 หรือ 81 หน้าตึกกริเวอร์ไซด์ได้ ย่านที่พวกคนรวยอยู่กันนะ คุณยัดชุด

² Cassava มันสำปะหลัง ในที่นี้ตัวสะกดออกเสียงผิดเป็น Casava

เครื่องนอนทั้งหมดเข้าไปในห้องพวกนั้นไม่ได้ เอาเข้าไปได้แค่เตียง ขนาดล็กควีนไซส์แล้วก็ตู้สูงใบหนึ่งเท่านั้น แต่ถ้ามองออกไปนอกหน้าต่างเราจะเห็นแนวต้นไม้ที่ทำให้ห้องสว่าง สมัยนั้นมือพาร์ทเมนต์แบบนี้เพียบ ราคาถูกด้วย เดี่ยวนี้อพาร์ทเมนต์แบบนี้ราคาปาเข้าไปล้านกว่าดอลลาร์แล้ว ฉันพูดจริงลองไปดูสิ!

อังกেলাพูดถึงอพาร์ทเมนต์พวกนั้นเหมือนพูดถึงผู้ชายที่หลุดมือไป ตั้งแต่วันแรกที่มาถึงประเทศนี้ เธอก็มุ่งมั่นว่าจะต้องออกจากย่านวอชิงตันไฮตส์ให้ได้ เพราะอย่างนั้นเธอเลยนับเงินและคำนวณว่าต้องใช้เวลากี่ปีถึงจะมีเงินพอค่าดาวน์และทันทีที่ตัดสินใจคบกับแอร์นาน เธอก็เล่าแผนการของตัวเองแล้วบอกว่า ถ้าคุณอยากใช้ชีวิตร่วมกับฉัน การเก็บเงินคือโครงการของครอบครัว

ทุกวันระหว่างกินอาหารมื้อเช้า พวกเขาจะคุยกันเรื่องเป้าหมาย นั่นคือการดาวน์บ้านที่มีสนาม ห้องสำหรับลูกทุกคน และเฉลี่ยสำหรับตั้งชิงช้า เธอเขียนความคืบหน้าแปะไว้บนตู้เย็น ทุกครั้งที่เก็บเงินได้หนึ่งพันดอลลาร์ก็จะซื้อเค้กชิ้นเล็กๆ จากร้านแคร์รอตท็อปมาฉลองกับลูกๆ การทำแบบนี้ทำให้เด็กๆ ได้เรียนรู้ว่าความฝันจะกลายเป็นจริงได้ด้วยการทำงานหนักและการเก็บเงินเท่านั้น

แอร์นานและอังกেলাเก็บเงินสัปดาห์ละ 50 ดอลลาร์ นั่นเท่ากับ 200 ดอลลาร์ต่อเดือน 2,400 ดอลลาร์ต่อปี ภายใน 10 ปี ทั้งคู่จะเก็บเงินได้ 24,000 ดอลลาร์ และเราชอบคิดว่า 10 ปีนั้นนาน แต่ดูจันลี ฉันทำงานในโรงงานนั้นมา 25 ปี และเฟร์นันโดลูกชายฉันก็จากไป 10 ปีแล้ว

ทำไมคุณต้องบอกว่าเสียใจด้วยล่ะ อ้อ เปล่า ลูกชายฉัน ไม่ได้ตาย เขาทิ้งฉันไปนะ บางทีสักวันหนึ่ง ซีดีไอเอสเกียร์ (หากพระเจ้าประสงค์) ฉันจะเล่าเรื่องแฟร์นันโดให้คุณฟัง

แต่ที่ฉันพูดอยู่คือเวลาผ่านไปในช่วงพริบตา ถ้าฉันเก็บเงินแค่สิบดอลลาร์ตอนนี้ฉันอาจไม่ลำบากมากก็ได้ เงินจำนวนเล็กน้อยที่ฉันเก็บไว้ ฉันโอนไปที่ธนาคารในซานโตโดมิงโก แปลงจากดอลลาร์เป็นเปโซเพราะได้ดอกเบี้ยสูงกว่า ใช่ คุณต้องสายหัวอยู่แล้ว ใจเฒ่ามาก! พลาดจริงๆ ในช่วงข้ามคืน อัตราแลกเปลี่ยนตกจาก 13 เปโซโดมินิกันต่อหนึ่งดอลลาร์ เป็น 45 เปโซโดมินิกันต่อหนึ่งดอลลาร์

การคุยกับคุณทำให้ฉันนึกถึงวันที่อังเกลากับฉันยังเข้ากันได้ดี ตอนนั้นฉันจำไม่ได้แล้วว่าครั้งสุดท้ายที่เราอยู่ห้องเดียวกันโดยที่เธอไม่โกรธฉันคือเมื่อไหร่

เธออายุเท่าไรเธอ อังเกล่าอ่อนกว่าฉัน 15 ปี เธอเป็นน้องสาวของฉันและเราก็ดูเหมือนอายุพอๆ กัน แต่ที่จริงเธอเป็นลูกของฉันได้เลยนะ นั่นอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้เธอคิดเหมือนแฟร์นันโด ลูกชายฉันว่าฉันพูดผิดไปหมดทุกอย่าง ตัวอย่างเช่น บอกฉันหน่อยสิว่า-ฉันผิดเธอที่บอกว่าเราควรยึดผมให้ยาวดิเรเซลา หลานของฉันนะ ผมแกอย่างกับไม้กวาดเวลาฉันหัวให้ อังเกล่าเทศนาฉันเสียยืดยาวทั้งเรื่องสารเคมีและผลเสียที่จะตามมา เธอบอกว่าฉันไม่ต้องหวีผมให้เด็กๆ แต่ถ้าไม่หวีแล้วฉันจะคลายกระจุกผมได้ยังไงล่ะ ความโมโหของเธอรุนแรงจนเผาป่าได้ทั้งผืนเลยละ เดียวนี้ฉันเลยไม่พูดอะไรแล้ว

คุณมีน้องสาวหรือเปล่า โอ้ ดี คุณคงเข้าใจ ใช่ว่าพี่สาว

น้องสาวจะเข้ากันได้เสมอไป แต่ถึงจะทะเลาะกัน เราก็ยังกินอาหารมื้อค่ำร่วมกันได้เหมือนร่วมพิธีกรรมทางศาสนา พวกเราเป็นเหมือนอพาร์ทเมนต์สองห้องในบ้านหลังเดียวกันเสมอ

เธอทำปูตินเดป็น (พุดดิงขนมปัง) ให้ฉันกิน ฉันคิดว่าหวานเกินไปนะ แล้วทุกอย่างก็จะโอเค อาหารนะ ขอบอกว่าเยี่ยมทุกอย่างได้

ใช่ ใช่ ฉันรู้ ฉันมาที่นี่เพื่อคุยเรื่องงานทำ

แต่ประเด็นของฉันคือ ฉันเองก็รู้วิธีออมเงินเหมือนกัน เวลาหาเงินพิเศษได้นิดหน่อยฉันจะเก็บไว้ และในช่วงจังหวะเหมาะสมๆ ฉันก็หาเงินพิเศษได้บ่อยๆ อย่างเช่นในช่วงฤดูหนาวที่ฉันรับมันดาโอส (งานนั่นนี่) ให้ลาบิเอมาการิตัด เมื่อก่อนฉันช่วยงานเธอเล็กน้อยๆ แต่เดี๋ยวนี้ช่วยทุกวันแล้ว โดยเฉพาะหลังจากเธอหักล้มตรงบันไดหน้าตึกเพราะผู้ดูแลตึกปล่อยให้หิมะกลายเป็นน้ำแข็ง แต่ฟังนะ เธอไม่คิดจะฟ้องเจ้าของตึกด้วยซ้ำ เราทุกคนบอกให้เธอทำ แต่เธอพูดว่าฉันเป็นลูกสาวของพ่อ แล้วก็ร้องเพลง โยโฮยูนออมเบอร์ซินเซโร เดดอนเดเครเซลาลัลมา (ฉันเป็นคนซื่อสัตย์ มาจากดินแดนที่ปลูกต้นปาล์ม) คุณรู้จักเพลงนั้นหรือเปล่า รู้จักเธอ เป็นเพลงเพราะเพลงหนึ่งเลยนะ

ลาบิเอมาการิตัดจะโทร.มาหาฉันและบอกว่า การ่า ช่วยไปซื้อของที่ร้านให้หน่อยได้ไหม ฉันยินดีทำให้โดยไม่หวังอะไรตอบแทน แต่เธอยื่นกรานจะให้เงินฉัน เธอเป็นคนดีนะที่ให้เงินฉัน เพราะต่อให้เธอไม่ไหว้วาน ฉันก็รู้ว่าเธอจำเป็นต้องใช้อะไรบ้าง เรารู้จักกันมาหลายปีจนเธอเป็นเหมือนคนในครอบครัว

ไปแล้ว ฉันทำความสะอาดพาร์ตเมนต์ให้เธอ และไม่ใช้แค่งานเล็กๆ น้อยๆ อย่างขัดฝุ่นที่วิกกับชั้นวางของ ไม่ ฉันคลานสี่ขา ขัดพื้นและทำความสะอาดก๊อกน้ำกับท่อระบายน้ำให้ด้วย ฉันจัดตู้เย็นเพื่อให้เธอหาของเจอได้ง่ายๆ ฉันจัดส้อม มีด และช้อนในลิ้นชัก แบบว่าทำสิ่งเล็กๆ ที่สร้างความแตกต่างยิ่งใหญ่ในชีวิตนะ

โตมา (รับไป) ลาบีเอฆากาไรต์ดบอก แล้วยัดเงิน 20 ดอลลาร์ใส่มือฉัน

ไม่ ไม่ ฉันบอกเธอ ฉันไม่ต้องการเงิน

เอาไป เอาไป ใครก็ต้องการทั้งนั้น

เธอพับนิ้วฉันให้กำเงินไว้เหมือนเวลาฉันทำกับเด็ก ๆ ขอบอกว่าผิวเธอทั้งบางและนุ่มมาก อย่างกับว่าชีวิตนี้ไม่เคยทำงานหนักเลย

พวกเราเดินร่ำกัน ฐึ่ใหม่

เธอไม่เคยมีลูก คุณไม่คิดว่าแปลกเธอ ไม่มีผิว ไม่มีลูกอาศัยอยู่กับเพื่อนสมัยเด็กมาทั้งชีวิต เวลาเดินด้วยกันจะจับมือกัน พวกเธอทะเลาะกันนอกบ้านเหมือนคู่ผัวเมีย แต่ไม่มีใครรู้อะไรแน่ชัด เพราะฉันไม่เคยเหยียบเข้าไปในพาร์ตเมนต์นั้นเลย จนกระทั่งเพื่อนเธอตาย ไม่ใช่รู้ระงการอะไรของฉัน แต่ก็แปลก ฐึ่ใหม่

คุณไม่คิดอย่างนั้นเธอ ฮ่า!

เพื่อนของเธอตอนนี้คือหมา แฮ็ เธอรักเจ้าฟิเดลเหลือเกิน! เธอให้มันกินโกมิตาออร์กานิกา (อาหารออร์แกนิก) ด้วยนะ ได้ยิน ฐึ่ใหม่ อาหารทำเองแซ่แข็งส่งถึงบ้าน ไม่อย่างนั้นหมาตัวนั้นจะฉี่ผิดที่ผิดทาง แต่มันตัวเล็กนิดเดียว ขนาดเท่ากระเป๋าทิ้งฉันเท่านั้น

การทำความสะอาดเลยไม่ใช่ปัญหาเท่าไร แต่ฉันชอบพามันออกไปข้างนอกมากกว่า

ใช่ ฉันพาหมาตัวนั้นไปเดินเล่น ทั้งตอนเช้าและตอนกลางวัน ตอนฝนพราและหิมะตกด้วย เพราะสำหรับฉัน การชิวในบ้านไม่ถูกสุขลักษณะ และฉันก็ไม่อยากให้หมาตัวไหนทำให้อพาร์ตเมนต์เหม็นด้วย การพาหมาออกไปเดินใช้เวลาไม่เกินสิบนาที รู้กันแค่เราสองคนนะ เวลาฉันพามันออกไปเดิน ฉันจะรู้สึกดีตอนอากาศเย็นสดชื่นปะทะใบหน้า

คุณว่าในนะ ใช่ ฉันอยากหางานทำสิ ฉันถึงได้มาอยู่ที่นี่!

ช่วยจดลงไปด้วยนะว่า การา โรเมโร อยากทำงาน

คนอะไรจะไม่ทำการทํางาน ตั้งแต่เดินได้ มามา (แม่) ก็สอนให้ฉันหยิบเสื้อ/า/า (ฟอ) มาม้วนเป็นก้อนและใช้บาบอนเดกวาบา (สบู่กวาบา) ขัดถูให้เกลี้ยง ถ้าอังกฤษ ราฟา และฉันไม่ทำงาน พวกเขาจะตี ถ้าพวกเราทำผิดจะโดนตี ถ้าทำพลาดจะโดนด่า ถ้าไม่ตั้งใจฟังก็จะโดนโกโกตาโซ (เชกกะโหลก) ถ้าโดนโกโกตาโซแล้วร้องไห้ก็จะโดนโกโกตาโซซ้ำอีก

อู๊ย อย่ามองเหมือนคุณสงสารฉันอย่างนั้นสิ ทั้งหมดนั้นทำให้ฉันแข็งแกร่งนะจะบอกให้ ฉันต้องแข็งแกร่งเพราะสิ่งที่รออยู่ในชีวิต เฮ้อ!

ขอบอกว่า เทียบกับพ่อแม่ฉันแล้ว ริการ์โดผิวของฉันถือว่าดีกับฉันมาก แรกๆเราก็มีความสุขกันดี ถึงอย่างนั้น ดวงจันทร์และน้ำผึ้งก็หม่นมิดและเหม็นหืนได้ และบอกเลยว่าถ้าฉันยังอยู่ที่อาโตะมายอร์ ฉันไม่รอดแน่

เดี๋ยวนะ แป๊บหนึ่ง ขอเติมน้ำหน่อย

ไซ่ ฉั่นโอเค

บางที่คุณอาจมีชีวิตมานานพอจะเข้าใจสิ่งที่ฉันจะเล่าให้คุณฟัง ริการโด้วของฉันไม่เคยแตะต้องฉันเลยตั้งแต่ลูกชายฉันลืมตาดูโลก สองปีเต็ม! นั่นคืออุนาบิดาเอนเตรา (ทั้งหมดของชีวิต) สำหรับผู้หญิงอย่างฉันเลยละ หมายความว่า คุณฉันสิ คุณคิดว่าตอนนี้ฉันดูดีแล้ว แต่ลองนึกภาพฉันตอนที่อายุน้อยกว่านี้ 38 ปี ตอนที่ดวงตาและผมยังเปล่งประกายเงางามดูสิ แต่จู่ๆ คุณก็ส่องกระจกแล้วรู้ตัวว่าเวลากัดกินใบหน้าคุณไปแล้ว ช่วงเวลาหลายปีที่ไม่ถูกใครแตะต้องทำให้ฉันกลายเป็นซากศพ

แล้วคริสเตียนก็โผล่มา

เวลาที่ใครสักคนมองคุณ จ้องมองอย่างจริงจังพร้อมจับมือคุณ จากนั้นก็ไล่ฉันไปตามเส้นชีวิตบนฝ่ามือคุณ เป็นไปไม่ได้เลยที่คุณจะไม่อ่อนระทวย แล้วฉันก็ล้มตัวลง ต่อให้ลูกชายจะหลบอยู่อีกห้องก็ตาม

แค่ครั้งเดียวน่า ฉันคิด ใครจะรู้ แต่พวกผู้ชายมักจะปากมากเวลาเมา แล้วเขาก็แพร่สะพัดไปทั่ว ฝ่าฉันโกรธจนเลือดขึ้นหน้า

คืนหนึ่ง ฝ่าฉันไปบ้านที่คริสเตียนอยู่พร้อมมิดยาวเท่าแขน คริสเตียนอยู่ถัดออกไปบนถนนสายนั้นในบ้านหลังใหญ่ที่มีประตูรั้วและรถหรูหรรเข้าๆ ออกๆ เขาเป็นผู้ชายเงียบขรึมที่ได้ชื่อว่าเป็นคนดี ไม่เคยสร้างปัญหาให้ใคร คริสเตียนหลบอยู่ฉันแน่ใจ แล้วริการโดก็เดินดุ่มๆ เข้าไปสับขาของเขา จับเดี่ยวขาดสะบั้น

แม่ของฉันพูดเสมอว่าอย่าไปมีเรื่องกับคนขยาเนื้อ แถมริการโดยังเชือดและถลกหนังแพะเสร็จได้ภายในห้าวินาทีด้วย

เชอลี พอได้ยินเสียงกรีดร้อง ฉันก็รู้ทันทีว่าแม่แล้ว
ฉันเลยลุกขึ้นแล้วอุ้มแฟร์นันโดออกจากเตียง เก็บข้าวของ
เท่าที่ฉันถือได้ใส่ถุงขยะแล้วหนี ขอบขอบคุณพระเจ้าที่มามาอยู่ห่าง
ออกไปแค่ไมล์เดียว คือนั่นมีตมมากจนฉันมองไม่เห็นแม้แต่มือ
ตัวเองที่อยู่ตรงหน้า อย่างนั้นนะดีแล้ว ฉันไม่อยากแม้แต่จะ
คิดถึงอะไรก็ตามที่ออกมาอยู่บนถนนลูกรังสายนั้นเหมือนกัน

คุณเคยขึ้นมอนเต (ภูเขา) ที่สาธารณรัฐโดมินิกันหรือเปล่า
เคยไหม ไม่เคยเหรอ โอ้

ฉันลองจินตนาการนะ ลูกชายร้องให้บอกฉัน ส่วนฉัน
ก็พยายามทำเสียงซู่วู้ให้แกเงียบ พวกหมา งู หนู หรือหมู
จะได้ไม่ตื่น ไม่มีรถผ่านมาให้เห็นสักคัน มีผู้หญิงตั้งกี่คนที่
หายสาบสูญไประหว่างเดินบนถนนสายนั้น แต่ฉันไม่มีเวลา
กลัวกลางคืนหรือสิ่งที่รออยู่หรือก ให้ธรณีสูบเราแม่ลูกลงไปเสีย
ยังดีกว่าให้กลับไปหาริการ์โด เอเชซัลบาเซ (ไอ้คนเหี้ยมโหด) เขา
จะฆ่าฉันให้หายอับอายขายหน้า ไม่เคยจำว่าตัวเองนอนกับผู้หญิง
เป็นล้านคน พอฉันเอบบ้างเท่านั้นแหละ หนีเดียวเท่านั้น ที!!

เฮ้อ ฉันรู้สึกได้ว่าผิวหนังทั้งหมด ชีวิตทั้งหมดของฉัน
กำลังจะระเบิด ฉันกลัวว่าแม่จะส่งฉันกลับไปหาริการ์โด เธอ
เคยพูดหลายครั้งว่าเลี้ยงดูอีกปากไม่ไหว สองปากยังไม่ต้อง
พูดถึง แม่ถามฉันทีหลังว่า แก่ไปนอนกับผู้ชายอื่นทำไม

ใช่ ฉันเหงา แต่ไม่ว่าตอนนั้นหรือตอนนี้ ฉันรู้แล้วว่า
ทำไปเพราะอยากเปลี่ยนชีวิตตัวเอง นั่นคือสิ่งที่เราต้องทำ เรา
จงใจเหยียบขี่เพื่อจะได้ถูกบังคับให้ซื้อรองเท้าคูใหม่ คุณก็รู้ว่า
ฉันหมายถึงอะไร

ทำไมมองฉันอย่างนั้นล่ะ ฉันรู้สึกยังไงอยู่นะเธอ

ไม่รู้สิ ฉันไม่รู้สิอะไรเลย

ฉันรู้ ฉันรู้ ทั้งหมดนี้ฟังดูเหมือนหลุดออกมาจากหนัง แต่ฉันบอกความจริงให้คุณฟังว่าบนถนนคืนนั้นมีรถคันหนึ่งแล่นมาด้วยความเร็วสูง และเพราะชีวิตก็คือชีวิต รถอีกคันแล่นมาจากอีกทาง แล้วรถทั้งสองคันก็ชนกัน ประสานงา เหมือนกระป๋องบุบบีบสองกระป๋อง ผู้ชายคนหนึ่งลอยทะลุน้ำต่างรถก่อนร่วงลงบนพื้น ตูบ! แพร่นั้นโดนลูกชายฉันร้องให้จ้า ฉันพยายามมองหาศพ แต่ถึงจะมีแสงไฟจากหน้ารถก็ยังไม่พอ คนขับอีกคนหนึ่งเงื้อมมือทะลักออกจากหัวของเขา

ฉันแผดเสียงลั่น แต่ใครจะได้ยิน มีกี่คนกันที่ตายแบบนี้ วินาทีนั้นฉันรู้ทันทีว่าถ้ายังอยู่ที่อาโตะมายอร์ ฉันอาจถูกทิ้งให้ตายบนถนนแบบเดียวกับผู้ชายสองคนนั้น ใครจะรู้ว่าคืนนั้นพวกเขารีบร้อนไปไหนกัน บางทีเขาอาจเป็นคนดี แต่ชีวิตของเขาก็จบลงแล้ว

คุณดูเป็นห่วงฉันนะ ไม่ต้องห่วง ฉันสบายดี

จดลงไปด้วยว่า การา โรเมโร เป็นคนเข้มแข็ง

ลูลูชอบว่าฉันทำนองนี้ เวลาใครถามฉันเรื่องมะม่วง ฉันชอบตอบเรื่องยูกา (มันลำปะหลัง) แทน

ครั้งหน้า ฉันสัญญาว่าเราจะคุยกันว่า คุณจะหางานให้ฉันได้อย่างไร

วันนี้ฉันพูดมากพอแล้ว คุณไม่คิดอย่างนั้นเหรอ

ใบสมัคร

งานที่คุณต้องการ & เพื่อน
วอชิงตันไฮเกส, นิวยอร์ก, นิวยอร์ก

กรุณากรอกให้ครบทุกช่อง :

ชื่อผู้สมัคร : การา โรเมโร

ที่อยู่ : วอชิงตันไฮเกส นิวยอร์กซิตี

อีเมล : carabonita@morirsonando.com

วันที่สมัคร : ฤดูใบไม้ผลิ 2009

คุณเป็นพลเมืองของสหรัฐอเมริกาหรือไม่ : ไม่

หากไม่ได้เป็น

คุณได้รับอนุญาตให้ทำงานในสหรัฐอเมริกาหรือไม่ : ใช่

การสัมภาษณ์ปากเปล่าเพื่อประเมินดังต่อไปนี้ :

1. ความสนใจที่จะได้รับการว่าจ้าง
2. ลักษณะส่วนบุคคล
3. การตัดสินใจ
4. ความสามารถในการวางแผนและจัดระเบียบงานต่างๆให้ตรงตามกำหนดเวลา
5. ความสามารถในการริเริ่มวิธีแก้ปัญหาอื่น
6. ความสามารถในการเข้าใจคำสั่งทางวาจา
7. ความสามารถในการเป็นผู้มีแรงกระตุ้นในตัวเอง มี

- ความรับผิดชอบ และพึ่งพาได้โดยไม่ต้องดูแลใกล้ชิด
8. ความสามารถในการทำงานกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น และทำหน้าที่ให้เสร็จสมบูรณ์
 9. ความสามารถในการสงบนิ่งเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน
 10. ความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

งานที่คุณต้องการ & เพื่อน เป็นนายจ้างที่ให้โอกาสอย่างเท่าเทียม ใบสมัครนี้จะไม่ถูกใช้เพื่อจำกัดหรือกีดกันผู้สมัครคนใดคนหนึ่ง ตามข้อห้ามของกฎหมายท้องถิ่น กฎหมายรัฐ และกฎหมายรัฐบาลกลาง

การศึกษาและการฝึกอบรม

มัธยมปลาย : บ้านสี่เหลี่ยมบนเนินใกล้กับโกลมาโด
(ร้านขายของชำ)

สถานที่ตั้ง : กาเยซินนอมเบร (ถนนไม่มีชื่อ)

ปีที่สำเร็จการศึกษา : ฉันหัดนับเลขและเขียนตัวอักษร
ครบกว่าฉันฉลาดที่สุด

วุฒิการศึกษาที่ได้รับ : รอดชีวิต

วิทยาลัย / มหาวิทยาลัย

ชื่อ : ที่ที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

สถานที่ตั้ง : ได้ยินว่าโรงเรียนในบรองซ์เป็นโรงเรียนที่ดี

ปี : อาจจะสักวันหนึ่ง ใครจะรู้

วุฒิการศึกษาที่ได้รับ : ลูลูเรียกฉันว่าลาตอกโตรา (คุณหมอ)
เพราะฉันได้กลิ่นความเจ็บป่วย

สถานศึกษาวิชาชีพ / การฝึกอบรมเฉพาะทาง

ชื่อ : โรงเรียนสอนทำขนมอบนะเธอ จันทาอาหารเป็น

แต่มีปัญหาเกี่ยวกับเตาอบบ่อยๆ

สถานที่ตั้ง : ใกล้อาร์ทเมนต์

ปีที่สำเร็จการศึกษา : ซีดีโฮสเกียร์ (แล้วแต่พระประสงค์
ของพระเจ้า)

วุฒิการศึกษาที่ได้รับ : เด็กโดมินกันที่อร่อยที่สุดในย่านวอชิงตัน
ไฮตส์ หน้าตาไม่ดี แต่ถ้าได้กิน คุณจะพ้อตายไปเลย

งานก่อนหน้า

ชื่อผู้จ้างงาน : โรงงานผลิตคอมพิวเตอร์อิเล็กทรอนิกส์

ตำแหน่งงาน : งานอะไรก็ได้ที่ต้องทำ

ชื่อหัวหน้างาน : คนนิสัยดีหรือคนนิสัยเลวละ

ที่อยู่ผู้จ้างงาน : ซ้ำมสะพานจอร์จวอชิงตันไป

วันที่จ้าง : ปี 1980-2006

เหตุผลที่ออก : โรงงานย้ายไปคอสตาริกา

ตำแหน่งที่สมัคร : ทุกตำแหน่งที่ว่าง

คุณได้ข่าวเกี่ยวกับตำแหน่งนี้ได้อย่างไร

เหล่าเพื่อนบ้าน คนในครอบครัว เพื่อนฝูง ลาเอสกุเอลิตา

คุณทำงานวันไหนได้บ้าง

ทุกวัน

เวลาหรือกะใดที่คุณมาทำงานได้

ทุกเวลา ทุกกะ ยกเว้นช่วง 20.00 - 22.00 น. เพราะฉันต้องดู *เตเลโนเบลส์* (ละคร) และต้องไม่ใช้ก่อน 7.00 น. เพราะฉันต้องนอน หลัง 22.00 น.ฉันจะทำงานได้ไม่ติดนัก วันอาทิตย์ฉันอยากทำความสะอาด ซักผ้า แล้วก็ไปเยี่ยมอังกะกับแอรันและเด็ก ๆ ฉันต้องกลับถึงบ้าน 17.00 น.เพื่อทำอาหารมื้อค่ำ แต่โอเค ฉันทำงานได้ทุกเวลา

หากจำเป็น คุณทำงานล่วงเวลาได้หรือไม่

ไม่เห็นต้องถาม

คุณเริ่มทำงานได้วันไหนหากได้รับการว่าจ้าง

เมื่อวาน

เงินเดือนที่ต้องการ :

เพียงพอที่จะใช้ชีวิต พวกเขาเคยจ่ายฉัน 11 ดอลลาร์ต่อชั่วโมง ตอนเริ่มทำงานโรงงานใหม่ๆ ฉันได้ชั่วโมงละ 3.35 ดอลลาร์ แต่ถ้าไม่มีค่าล่วงเวลาก็ไม่พอใช้

บุคคลอ้างอิงและความสัมพันธ์ :

ลูเซีย (ลูลู) ซานเชส เปญญา เธอเป็นเพื่อนบ้านของฉัน *มิโกมาเตร* (เพื่อนสนิท) เหมือนคนในครอบครัว ฉันว่าจะใส่ชื่ออังกะน้องสาวของฉัน แต่ทำนายไม่ได้เลยว่าเธอจะพูดอะไรเกี่ยวกับฉันบ้าง

ถ้าอย่างโรจจึงจะไม่จมน้ำในแก้ว

คุณรู้จักบุคคลอ้างอิงมากี่ปีแล้ว
ทั้งชีวิต

คุณอายุ 18 ปีหรือมากกว่าใช่หรือไม่ :

น่าเสียดายที่คำตอบคือ ใช่ แต่ฉันดูเหมือนวัยรุ่นนะ ฮ่า!

คุณเป็นพลเมืองอเมริกัน หรือได้รับอนุมัติให้ทำงานในสหรัฐอเมริกาหรือไม่

คุณคิดว่าไงละ

คุณมีเอกสารใดบ้างที่พิสูจน์ถึงความเป็นพลเมืองหรือสถานะทางกฎหมาย :

ฉันมีเอกสารเพียบ

คุณจะยินยอมทำการทดสอบสารควบคุมภาคบังคับหรือไม่

คุณคิดว่าฉันเป็นคนประเภทไหน ฉันดูเหมือนเตกาตา (ขี้ยา) ในสายตาคุณหรือไม่

คุณมีเงื่อนไขที่ทำให้ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกในงานหรือไม่

ฉันมีเส้นเลือดที่แข็งเหมือนหินไส้ลงไปตามท่อนขา ถ้าได้งานที่จะไม่ทำลายร่างกายฉันก็น่าจะดี

คุณเคยกระทำความผิดทางอาญาหรือไม่

เอ่อ...ก็ขึ้นอยู่กับว่าจะมองมุมไหน

(หมายเหตุ : ไม่มีใบสมัครใดจะได้รับการปฏิเสธโดยพิจารณา
จากความผิดทางอาญาเพียงอย่างเดียวเท่านั้น)

